

Nionde söndagen i Treenighetstid

Andlig klarsyn – Frukten av det goda trädets söndag

Jer. 23:16-22, 30-33; Rom. 6:15-23; Matt. 7:15-21; Ps. 48:2, 4, 9, 14-15

Vi skall nu, i ljuset av uppståndelsen och de senaste söndagarnas texter om andlig mognad och växt, ägna den andlig klarsynen uppmärksamhet. Vi kommer då, helt själklart, att också prata om sanning, något som, ännu i vår tid, tycks vara oerhört stötande.

Det handlar denna söndag om falska profeter, något som Jesus varnar oss för. Varför gör han det? Jo, för att det de förkunnar inte stämmer överens med Sanningen. Han varnar oss för sådant som inte är till gagn för oss; som inte leder till helgelse.

Andlig klarsyn handlar om att kunna skilja mellan det som kommer från Sanningen och sådant som inte gör det. Att se klart på det som är; att faktiskt tänka på och lära känna Kristus som den Sanning Han är ger oss blick att kunna känna igen det som kommer från falska profeter.

Vad har då uppståndelsen med detta att göra? För att det är där allt börjar! I Påskens glädje. Kristi besegrar inte döden för sin egen skull, utan för vår skull; i Gud Faderns ofattbara kärlek till oss. Genom döden på korset och uppståndelsen gjorde vår Frälsare det möjligt för oss att nå Gudslighet. Det är om detta glädjebudskap Evangeliet vittnar.

Men det tar inte slut där. Nu handlar det om att lära oss människor att ta till vara på den möjlighet som skänkts oss; lära oss använda vår fulla potential; lära oss växa i Ande och tro så att vi inte spiller bort våra liv här utan blir människor fullt ut och som sådana sträva och sträcka oss mot heligheten.

Vi läser profeterna i liturgin. Som idag, då vi hörde Jeremia säga: ”Så säger Herren Sebaot: Lyssna inte på orden från de profeter som profeterar för er, ty de bedrar er. Sina egna hjärtans syner talar de, inte vad som kommer från Herrens mun”.¹ Och vad de pekar på (profeterar om) är det vi nu kan läsa om i Evangeliet: Sanningen; Jesus Kristus, Guds Son.

---

¹ Jer. 23:16

Men, vad är då en falsk profet? Hur känner vi igen den och det som förkunnas? Saken är ganska enkel, för det finns inte några profeter idag. Den sista profeten var Johannes förelöparen (döparen). Det behövs alltså inte några nya profeter eftersom allt är uppenbart och fullbordat.

Den som idag sägs eller säger sig vara en profet är därför, i sig, falsk. Men vi bör likafullt se upp! Och det är därför i detta sammanhang lämpligt att också prata om falska lärare, något som den helige aposteln Petrus, skriver om:

”Men det fanns också falska profeter bland folket, liksom det bland er kommer att finnas falska lärare som smyger in förödande läror. De skall till och med förneka den Herre som har friköpt dem och drar så plötsligt fördärv över sig. Många skall följa dem i deras utsvävningar, och för deras skull kommer sanningens väg att smädas.”²

Ett tydligt nutida exempel är den relativistiska hållningen avseende Jesu ord om att han är vägen, sanningen och livet. ”Ingen kommer till Fadern utom genom mig”³ säger Han, en sanning som idag förnekas av många för att den riskerar att väcka anstöt. Kanske tycker man att det låter exklusivt. Och faktum är att det Jesus lär i många stycken är anstötligt. I dagens Evangelieläsning hörde vi att ”Inte skall var och en som säger 'Herre, Herre' till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja.”⁴

Den helige Ignatios av Antiochia skriver i sitt brev till efesierna angående falska läror att ”ni inte skall låta lura er. De som fördärvar ett hem skall inte ärva Guds rike. Om de dog som gjorde detta i yttre mening, hur mycket mer gäller det inte en som fördärvar tron på Gud genom falsk lära för vars skull Jesus Kristus blev korsfäst. [...] Herren smordes med olja på huvudet för att han skulle andas odödlighet på kyrkan. Låt er inte bli smorda med den stank som kommer från denna världens härskares lära [...]”⁵

Inget blir mer sant för att det gillas av många. Sanningen påverkas inte av tyckande. Sanningen är evig och hela sanningen måste sägas.

I sitt avskedstal till de äldste från Efesos, säger den helige aposteln Paulus att hans liv inte har något värde för honom själv, att han endast vill fullborda sitt lopp och den uppgift han fått av Herren Jesus: att vittna om Guds nåderika evangelium. [...] - ”Jag har inte tvekat att predika för er hela Guds vilja och plan.”⁶

För att vi skall kunna lära känna sanningen, så att sanningen skall göra oss fria⁷ kan inget undanhållas. Inget får heller förvanskas, varken genom förenkling eller fagra ord. Läran får inte dräneras på sin näring. Den andliga näring vi behöver får inte hanteras likt halvfabrikat som värms i mikrovågsugn. Den andliga näring vi ges är ibland svårtuggad, men Sanningen är sådan.

Vi tillägnar oss gärna kunskap om de livsmedel kroppen behöver. Det skall, med rätta, vara etiskt och ekologiskt odlat och uppfött. Men när det gäller den själsliga maten – och sanningen – duger nästan vad som helst, bara det är lättsmält.

---

² 2 Petr. 2:1-2

³ Joh. 14:6

⁴ Matt. 7:21

⁵ *Ignatios brev till efesierna* i De apostoliska fäderna, Artos (2006), s. 86

⁶ Apg. 20:24, 27

⁷ Jfr Joh. 8:23

De skall kännas igen på sin frukt, säger Herren. Det gäller så klart inte enbart profeter och lärare, utan var och en av oss. Och den som underkastar sig Sanningen kommer att bära god frukt och så helgas och till slut ha evigt liv, så som det är lovat.

Ignatios, som kallar sig *Theophorus*, 'Gudsbäraren', skriver att "ingenting av allt detta är dolt för er om ni fullkomligt riktar tron och kärleken mot Jesus Kristus. Dessa utgör livets början och slut: tron är början och kärleken är slutet. De båda tillsammans, det är Gud, och allt annat följer så att människan blir skön och god. Ingen syndar som lovar tro, ingen hatar som har förvärvat kärlek. Ett träd känner man igen på frukten. De som lovar att tillhöra Kristus känns alltså igen genom vad de gör. Det som nu behövs är inte att lova något utan att visa sig ha trons kraft intill slutet."⁸

Sanningen gör oss fria.

---

⁸ Ignatios brev till efesierna i De apostoliska fäderna, Artos (2006), s. 86